

Sázkařský časopis

1x2tip

Leden 2016 - číslo 27

Internetový časopis pro sázkaře kurzového sázení

PŘEHLED ČLÁNKŮ

**TENISOVÉ
OKENKO**

**DJOKOVIČ,
GROTH
A BERDYCH**

s mikrofónem
Alah & LaMer
za sázkaři

**USELESS
TOOLIVE**

GOLF 2016

internetová peněženka
Skrill.com
pod lupou

**DOBRÁ RADA
FOTBALOVÝ
HANDICAP
NEBO JE LEPŠÍ
JINÁ SÁZKA?**

 Sázkařský kalendář
na celý měsíc

A JEŠTĚ VÍC!

TÉMA MĚSÍCE A TOHOTO ČÍSLA

Leden 2016 - číslo 27

Cena tohoto čísla
39 Kč / 1.56€

Předplatitelé
29 Kč / 1.16 €

WWW.1X2TIP.CZ

Téma mesiace: Skoky na lyžích & Turné 4 mostíkov

História tohto podujatia sa začala písať už pred vyše polstoročím. Konkrétne, v sezóne 1952-53, a prvým víťazom závodu Turné sa stal Nór Asgeir Dølplads. Pred 63 rokmi mu na triumf stačili skoky o dĺžke 78,5 a 81 metrov. Z celkového víťazstva sa napokon netešil a ani žiaden z jeho krajanov, napriek tomu, že nórski skokani opanovali 3 zo 4 závodov. Vyhrál Rakúšan Sepp „Bubi“ Bradl, dá sa povedať, že už na staré kolená. Majstrom sveta sa stal už v roku 1939, na prahu Druhej svetovej vojny, čo znamenalo, že ako Rakúšan súťažil vo farbách nacistického Nemecka. Dokázal ešte jeden pozoruhodný

počin – ako prvý skokan zaletel za hranicu 100m a to už v roku 1936.

Nie vždy poradie závodov malo súčasnú platnú zaužívanú štruktúru, t.j. so začiatkom v Oberstdorfe, pokračovaním v Ga-Pa, presunom do Rakúska s dvomi závodmi v Innsbrucku a Bischofshofene. Práve

spomínaný premiérový závod tvorí jednu s výnimiek. Nór Dølplads triumfoval v Garmischi, nasledoval Oberstdorf a rakúska časť. V sezóna 1956-57, 1961-62 a 1962-63 sa pre zmenu vymenili podujatia číslo 2 a 3, t.j. Innsbruck bol druhou zástavkou a Ga-Pa treťou. V sezóne 1971-72 sa v Innsbrucku dokonca celá séria závodov začínala, keď si svoju pozíciu vymenila s Oberstdorfom. Posledná

úprava, z nedávnej minulosti,

sa znova dotkla závodu v Innsbrucku, v ktorom sa v sezóne 2007-08 nemohli uskutočniť závody pre silný vietor. Ten trápil skokanov počas oboch dní a situácia sa nemala zlepšiť ani o deň neskôr. Obidva závody sa tak odskákali v Bischofshofene počas víkendu, kvôli nutnosti vložiť do programu aj kvalifikácie sa musel upraviť formát.

Formát sa upravil do podoby toho, ktorý poznáme z bežných závodov SP – z kvalifikácie postúpi 50 najlepších, resp. 40 (30, ak je reč o letoch na lyžiach) + 10 predkvalifikovaných. Tí sa zoradia pred závodom podľa počtu bodov vo SP, pričom prví skáču tí, ktorí ešte nemali to šťastie bodovať a na úplný záver 1.kolo zakončí väčšinou líder SP. Od ročníku 1996-97 avšak pre Turné platí výhradne KO systém. V krátkosti – znova postupuje z kvalifikácie 50 najlepších. Pri bežnom formáte sa do úvahy berie len samotný postup, dĺžkou skoku, resp. umiestnením v kvalifikácii si nijako nepomôžete (po novom dostáva víťaz peňažnú prémie vo výške 1000 CHF – švajčiarskych frankov). KO system výkon zohľadňuje, resp. vnáša do hry prvky odmeny, trestu, ale najmä taktiky a s tým spojeného vzrušenia.

Taktika je všadeprítomná. Najmä starším generáciám vyložené prekáža trend, ktorý do športu vniesli funkcionári v snahe zvýšiť atraktivitu závodov. Argument je postavený na vymieraní športu z toho najčistejšieho pohľadu – som najlepší, mám na to, tak chcem vyhrať a nič iné ma nezaujíma. KO systém v 1.kole závodov na Turné 4 mostíkov je o súbojoch dvoch skokanov, ktorí sa umiestnili na opačných póloch kvalifikácie. Začína sa teoreticky najvyrovnanejším súbojom, 25. s 26., nasledujú 24. s 27. a takýmto spôsobom sa dostaneme až k víťazovi kvalifikácie v súboji s posledným. Netreba zabúdať, že 10 najlepších zo SP má privilégium postupu do 1.kola bez toho, aby museli nutne absolvovať úspešne kvalifikáciu. Ak kvalifikáciu vynechajú, potom sú automaticky presunutí na záver štartového poľa a dostávajú číslo 50, resp. 49.

Obersdorf

Uwe Aranas via Wikimedia Commons

Práve toto je hlavná časť taktiky. Je zrejmé, že priemerní a podpriemerní skokani toho moc nenataktizujú, a ak aj áno, väčšinou sa to obráti proti nim. Naopak špička si určitú hru na mačku a myš môže dovoliť. A nielen môže, častokrát aj musí. Poznáme približne tri hlavné stratégie. Prvá je tá najjednoduchšia – nastúpim do kvalifikácie, skočím čo najďalej, tým sa snažím poslať správu súperom, že som pripravený, resp. najsilnejší a zároveň je to prevencia pred nepriaznivými podmienkami, pretože väčšina z elity by mala skákať takisto až na záver 1.kola. Druhá stratégia už patrí k tým vypočítavým. Pri nej je nutné (teoreticky najľahšie realizovateľné, dá sa aj skočiť mizerne a 50.miesto si reálne vyslúžiť, to už ale môže zanechať výrazné stopy na psychike/pohode skokana, čo je rozhodne neželaný doprovodný faktor) vynechať kvalifikáciu, čo nie každému vyhovuje.

Taktika je výhodná v situácií, keď chcete dostať pod tlak suveréna dovtedajšieho priebehu. Musí ale platiť, že vy ste pomyselnou jednotkou a súper je len tesne za vami, a zároveň manko na lídra celého Turné je za normálnych okolností nezmazateľné. Okrem toho musíte veriť na pozitívny vplyv okolných faktorov. Zdolať súpera v KO súboji nestačí, musí nastať situácia, kde mu jeho výkon nebude postačovať na prienik do 2.kola, t.j. musí byť mimo top5 tzv. lucky losers – šťastných porazených. Výrazne lepšie podmienky pre väčšinou vyrovnané prvé súboje a naopak mizerne pre vyvrcholenie, resp. skupinku potenciálnych favoritov a k prekvapeniu sme zrazu veľmi blízko. V posledných rokoch túto stratégiu hatili ďalšie vplyvy – reinkarnácia Noriakiho Kasaia, ktorý si bol schopný